

effectus signatur à Cresta, in Persiis, n. 37. ex quo Plinius Magtæ irridens, lib. 26. cap. 4. ait: Latæcem dari solitam à Persarum Rege legatis; ut quocumque venissent, omnium rerum copia abundarent; ac multa similia. Ubi nam ista fuerit, cum Cimbrî Teutonique terribili Marte ulularent, aut cum Lucullus tot Reges Magnorum paucis legionibus sterneret? Cur Herculeæ Caesaris miles ad Pharsaliam famem sensit; si abundantia omnis contingere, unius herba felicitate poterat? Subdit Dalecamp. hic: Unde Romanis Ducibus cura, ne militi commeatibus deesset; cum Latæcem habere possent à Persis? Meminit etiam Kircher. Tom. 2. p. 2. Oedip. Egypt. cap. 3. Totum, si aliquid, ex arte dæmonum.

Statua Rhampsinitis

25 Inter Egyptios statua dicata Regi illorum Rhamplaniti, seu Rhamplinitis. K. Egypt. de ejus ludis cum Cerece, quando descendebat in infernum, tuncque feriis celebratis à Sacerdotibus, & quo ritu; diximus, die 1. n. 18. Ampliora, magis in risum & fabulam, quam ad historiam, in sua refert Herodotus, lib. 2. à num. 36. Protei regnum (inquit) suscepit Rhamplinitis, qui memoriam sui reliquit vestibula; ab occasu spectantia templum Vulcani; & e regione vestibulorum statuit duo simulacra quinnam & vicentium cubitorum longitudinis; & qua vocavit Æstatem & Hyemem. Huic Regi ingentem etiam pecuniarum vim fuisse, quam nemo Regum qui deinceps scripti sunt, superare potuerit, ac ne proximè quidem accedere. Cum intro eam pecuniam collocare vellent, ædificium extruxisse lapideam; cuius parietum unus in exteriorum adium partem pertingebat; sed structuram insidiantem hoc fuisse machinatum: unum scilicet lapidem ita extruxit; ut è pariete facile tolli à duobus viris, atque adeo ab uno posset. Ædificio absoluto, Regem in eo pecuniam reposuisse. Interjecto tempore, structuram illum, cum esset viã excessivus, vocasse ad se filios, eisque narraße (ut affluenter vitam degerent) astute adificasse Regis ararium. Denique omnia illis exposuisse, mensurasque ad lapidem amovendum, docuisse; ac dixisse, illos hac ob servantes, regij ararij quastores fore. Patre vitam functo, haud in longum filios rem distulisse: noctu enim ad regiam accedentes, lapidem adificij inventum amorisse, multumque pecunia expilasse, &c.

Quis, & ejus gesta

Liber

26 Fusè refert alia embolia, nimirum Rhamplinitem furtum cognovisse, & ut latrones caperet, armasse decipulas, quas unus è fratribus captus; qui ne cognoscere tur socium jussit sibi caput abscondere. Factum est, sed Rhamplinitis inventum cor-

pus (& integrum ædificium) capite diminuto, è muro suspendi præcepit. Mater detruncati ægrè dedecus tulit: alterique filio dixit; ni afferret illi cadaver ad sepeliendum, Regi cuncta indicaturam. Aliud commentum, ne pateret facinus, machinatus est filius superstes: custodes igitur vino abundantanti, quasi casu occurrens, inebriavit; illisque temulentis, cadaver sustulit, matrique in sepulturam obtulit. Tabescebat Rex, acerbe ferens, & delegit prostituere filiam; ut posset scire, quis tam ingeniosus esset. Narravit facta adolescentens: & cum in mutuum amoris, fidem, illa petisset manum; cautus qui accesserat, manum mortui in tenebris exhibuit, fugitque, muliere delusa. Postquam hæc renunciata sunt Regi (subdit Herodot. n. 37.) suporem incussisse tum audaciam, cum astuciam hominis. Ad extremum dimissis per omnes urbes nuncijs; Regem edixisse, non solum veniam, sed etiam magna munera manere futuram; si in conspectum ipsius veniret. Ita suam, fide habitã, ad eum venisse, eique Rhamplinitium, magnã viri admiratione ductum, filiam suam collocasse, tanquam ex omnibus mortalibus plurima scienti. Hæc præclara singularia gesta propria Mercurij, vel Autolici; signandaque historiæ equitum volaticorum.

Pompa puellarum Atheniensium

27 A Reulnero in K. V. R. signatur reditus Thesei è Candia in Athenarum urbem. Unde inquit: Athenis in Memoriam Thesei, puellarum pompa, supplicatio ducta. Diximus, die 6. à n. 29. Post victoriam Xerxis ad Thermopylas partam (ut nonnullis placet, die 3. hujus mensis, de qua n. 32.) Rex inflatus, & amens ad Sacra etiam est ausus. Xerxes (ait Diodor. Sicul. lib. 11. n. 249.) à Thermopylis digressus, per Phocensium fines iter facit. Parti copiarum inter Dorienteses relicta, mandat, ut Delphos invadant, & incenso Apollinis templo, sacras ibi opes exspolient: ipse interim cum reliquorum Barbarorum exercitu in Bootiam progressus, castrametatur. Missi verò ad Oraculi directionem, usque ad Minervæ templum processere. Ibi ex improvidè repente magna vis imbrium ex aere decidit cum immani fulminum crebrorum procella, & abscissa tempestate rupes in Barbarorum exercitu stragem edidit: quo Deum portento exsternati Persæ concitata inde fugã se proripiunt. Divina itaque providentiã factum est, ut vaticinij in Delphis sedes direptionem tum effugeret; quapropter ad Minervæ fanum erecto trophæo, in eo scripta Barbarorum fuga, & portentosa procella. Ante prælium ad Salaminam refert sacrilegium Justinus, Histor. lib.

Xerxes jubet expilare templum Delphicum.

Fulminibus prostratus.

tuatis, nonnunquam sibi visum, ultra & plus posse, quam Numina.

DIES IX. MARTIJ.

VII. Id.

1 **G** Rad. 19. Piscium, in quo juxta Auster, Piscisque in tergo manè incipit occultari. Vid. pridid. Cornu Arietis oritur manè. Alsted. d. Juxta Firmicij placitum, qui sub hoc gradu, erunt advocati, affluentia docti sermonis perspicui. Erunt in regia, multa imperantes gravitate & honestâ conversatione, à cunctis dilecti. *Piscis in tergo, id est, stella in tergo Piscis; de qua Pontan. 4. Uran.*

Irradiat post sub Phrygiæ momenta ministri, Stella mirens; qua justum animis rectumque probumque suadeat, & magnos olim promittat honores, Quæ populos late subdat, quæ regna merenti Decernat, solisque decus sublimis superbi, &c.

Vir gladio se transverberans. Sphær. Arab.

2 A Moyse Pharaoni rebeli denunciatur plaga 10. qui ita successit, ut à se expelleret Moysen sub poena capitis. Peres. disputat. 12. n. 69. ex Exod. 11. à 11. & Joseph. 2. Antiq. cap. 5. Simul Moyses populum monet de accipiendis mutoo ab Agyptijs vasis aureis & argenteis. Ibid. v. 2. Leon. Mar. & Adrichom. Anno seq. oblatio Abidam pro tribu Benjamin, eisdem donis ac reliqui Principes in dedicatione Tabernaculi. Numer. 7. 60. Post mortem filiorum Aaron propter ignem alienum fulminantur leges præscriptæ Levitic. à cap. 11. usque in 22. Adrich. Ann. 2454. & etiam in futuro festorum in Israël, de quibus suis in loc. Idem ibid. ex cap. 23. de festo expiationis ita censet Alapid. in Levit. 16. 1. Describetur cultus & pervigilium 9. & 10. Septembris. Intuitus hujus festivitatis fuit in memoriam Dei condonationis precibus Moysis, qui tunc ferens gloriosè secundas tabulas, denunciatis populo Deum propitium ac placatum ab ira concepta propter Vituli adorationem; in priscam fidem & amorem constituit populum.

Denunciatur plaga decima.

Causa festi Expiationis.

lib. 2. Ante navalis prælij congressionem (infirmitas) miserat Xerxes quatuor millia armatorum Delphos, ad templum Apollinis diripiendum, profusus quasi non cum Græcia tantum, sed cum Dijs immortalibus bellum gereret: quæ manus tora imbribus & fulminibus deleta est; ut intelligeret, quam nulla essent hominum adversus Deos vires.

In defensionem templi, arma sibi recondita ante delubrum vis.

28 Herodotus narrat historiam ab ovo. Ad templum quod est Delphis, processerunt, ut direpto templo, pecunias representarent Xerxi regi, qui omnia quæ in eo templo erant memoratè digna, melius noverat, quam quæ in adibus suis reliquerat. De donarijs interrogarunt, maximè oblati à Croëto: tuncque Delphi Apollinem interrogarunt, nunquid sacram supellectilem alio transportarent, vel humi defoderent? Quibus dixit Apollo: Se sufficere ad res suas tutandas. Cives (exceptis 60.) fugerunt, vaticinatorque vidit ante delubrum sacra arma prolata & conclavi, quæ fas non erat, à mortalibus educi. Ut ergo Barbari pervenerunt ad Minervæ fanum, quod est ante templum; tunc majora, quam superius prodigia, præsentata sunt. Res valde miranda (inquit Herodot. lib. 8. n. 11.) Arma Martia sua spontè extra delubrum apparuerunt: interea è celo fulmina in Barbaros deciderunt, & à Parnasso duo abscissi vertices, magno cum fragore sunt devoluti, permultosque eorum intercepterunt; atque ex ipso sacello Minervæ vociferatio, sibilatio, jubilatioque extiterunt: quibus omnibus pariter ingruentibus, terror incussus est Barbaris, ut fuga se mandarent. Ea re cognita Delphi descendentes magnam eorum stragem edidit. Alia præterea miracula visa, duos scilicet armatos humanæ naturæ augustiores instrisse sibi, cadem facientes atque insipientes. Hos autem duos, Delphi ajunt, indigenas Heroas esse, Phylacon & Autonoum, quorum sana visuntur. Saxa autem quæ à Parnasso deciderunt, adhuc ad nostram usque memoriam integra extant in fano Minervæ locata, ad quod per Barbaros devoluta pervenerunt: & tunc receptus à templo horum virorum fuit. Vide ex Justino, 25. Januar. à n. 13. Minimè vel cum his portentis cessit Xerxes avaritia: post cladem illius ad Salaminam, de qua, die 16. à n. 17. in Persis ait Crestias, pag. 742. Xerxes cum in Asiam trajecisset, & Sardis proficisceretur, misit Megabyzum, ut templum Delphicum diriperet: illoque id suscipere recusante; Mataracas eumchus injuriam Apollini illaturus, unaque direpturus mittitur. His confectis itaque rebus, ad Xerxem reversus est. Persarum Regibus adoratione Numinum infat.

Alia portentia.

Tandem Xerxes templum expoliavit.

Tom. 1. Ephem. Hhh duo

Alius ad Jordanem.